

« щастіе, което направих и да извади
« на вѣз свѣтъ дѣте-то заради да
« прिवърна въ радостъ неизразимѣтъ
« тизрѣз на милостивата мѣ майчица.

« Яз се надѣвамъ, че Богъ за че-
« лобѣколюбивото си милосърдіе ще ис-
« пзани на послѣдокъ молитвѣ-тъ ми,
« що видишь и ты самъ непрестанны-
« тѣ ми сълзы, както ги гледатъ бынаги
« и тези стрѣмнини, кои-то ма обкрѣ-
« жаватъ. »

Пѣщинакъ-а като чу това, рече:
« Яз мыслижъ, че Богъ въ тѣзи ми-
« нѣтъ ще да ти испзани желаніе то
« и молитвѣ-тъ. »

Послѣ извади портрета на Генри-
« Хова-та майка, представи и го и ре-
« че. « Познаваш ли този портретъ? »

Нома-та като го види извика.
« Боже мой! ето айсенфелсовата книги-